

บทที่ 6

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

การวิจัยการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ปรากฏผลโดยสรุปดังนี้

1. สภาพปัญหาทั่วไปในการดำรงชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพาในบริบทวัฒนธรรมไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามพบว่า นักศึกษาชาวจีนที่มาเรียนในมหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทยมักจะมี ความคาดหวังหรือวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะได้เรียนรู้และเพิ่มประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ จากมหาวิทยาลัยบูรพา เช่น ด้านความสนใจในเรื่องสังคมวัฒนธรรม มีความคิดเห็นในลำดับที่ 1 ด้านการใช้ชีวิตมีความคิดเห็นในลำดับที่ 2 ด้านการเรียนรู้ภาษา มีความคิดเห็นในลำดับที่ 3 โดยมีลักษณะเดียวกัน คือ การเชื่อมโยง เพราะความคาดหวังของนักศึกษาชาวจีนที่มาเรียนในประเทศไทยจะเชื่อมต่อการเรียนและการประกอบอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะนำประสบการณ์ในการดำรงชีวิตในประเทศไทยไปศึกษาต่อที่ประเทศตะวันตก และนำองค์ความรู้ที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยบูรพา กลับไปประกอบอาชีพในประเทศจีนในอนาคต ด้วยความคาดหวังเหล่านี้ การดำรงชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีน จึงต้องมีการสัมผัสกับสังคมวัฒนธรรมไทย และประสบกับปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบริบทวัฒนธรรมไทย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามพบว่า การใช้ภาษาไทย เป็นปัญหาลำดับที่ 1 ในการดำรงชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับไม่แน่ใจ ลำดับที่ 2 ได้แก่ ด้านสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยระดับไม่แน่ใจ ลำดับที่ 3 คือ ด้านค่านิยม มีค่าเฉลี่ยระดับไม่ค่อยมีปัญหา ลำดับที่ 4 คือ ด้านชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยระดับไม่ค่อยมีปัญหา ลำดับที่ 5 คือ ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับคนไทย มีค่าเฉลี่ยระดับไม่ค่อยมีปัญหา โดยมีเหตุผลและปัจจัยสำคัญที่นักศึกษาชาวจีนได้บอกกล่าว คือ ความสามารถในการใช้ภาษาไทย ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และบุคลิกภาพส่วนบุคคล ส่วนการสนับสนุนทางสังคม ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาชาวจีนร้อยละ 69.65 จะคบเพื่อนคนจีน และร้อยละ 21.79 จะคบเพื่อนทั้งคนจีนและคนไทย ซึ่งมีเครือข่ายการคบเพื่อนในลักษณะวงแคบ และทำให้การสนับสนุนและการให้ความช่วยเหลือที่นักศึกษาชาวจีนได้รับทั้งในกรณีฉุกเฉิน และกรณีที่ต้องการความผ่อนคลายใจมีจำกัดตามเครือข่ายการคบเพื่อน โดยมีร้อยละ 49.59 จากเพื่อนคนจีน และรองลงมา คือ เพื่อนคนไทยเป็นร้อยละ 19.26 สำหรับการสนับสนุนและความช่วยเหลือที่นักศึกษาชาวจีนได้รับนั้น ผลการสำรวจ

แสดงให้เห็นว่า ในจำนวนคำตอบ 861 คำตอบ เพื่อนคนจีนมีการสนับสนุนในด้านโมติจิตรจำนวน 220 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 25.55 และในด้านอารมณ์ความรู้สึก จำนวน 212 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 24.62 ส่วนในจำนวนคำตอบ 630 คำตอบเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือจากเพื่อนคนไทยในการศึกษามีจำนวน 133 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 21.11 และในด้านการให้ข้อมูลข่าวสารจำนวน 145 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 23.02 ซึ่งได้รับคำอธิบายจากนักศึกษาชาวจีนพบว่า การให้ความช่วยเหลือและการสนับสนุนที่ได้รับนั้น จะขึ้นอยู่กับระดับความแตกต่างทางวัฒนธรรม และความสามารถระหว่างกลุ่มคนจีนกับคนไทยในสังคมไทย เมื่อนักศึกษาชาวจีนได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากเพื่อนคนไทย นักศึกษาชาวจีนจำนวนร้อยละ 63.98 จะมีการตอบแทนในรูปแบบทางอ้อม และมีจำนวน 27.97 จะมีการการตอบแทนโดยตรง และวิธีการการตอบแทนดังกล่าวนี้เป็นที่ยอมรับระหว่างนักศึกษาชาวจีนกับเพื่อนไทย เพราะวิธีการในการตอบแทนของนักศึกษาชาวจีนทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาชาวจีนกับเพื่อนคนไทยสนิทสนมและใกล้ชิดยิ่งขึ้น เช่น เลี้ยงอาหาร ให้ของฝาก ทำตามวัฒนธรรมประเพณีของคนไทย ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาชาวจีน โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาชาวจีนจะมีความสนใจในการเที่ยวต่างจังหวัด การแลกเปลี่ยนสอนภาษากับคนไทย เป็นต้น ซึ่งสามารถทำให้นักศึกษาชาวจีนได้รับผลประโยชน์มากมายทั้งในด้านการดำรงชีวิต และในด้านการเรียน แต่กิจกรรมที่มีจุดประสงค์จะให้นักศึกษาชาวจีนเข้าร่วมมีความจำเป็นต่องานถึง การมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการกิจกรรม และความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมวัฒนธรรมประเพณี กิจกรรมสัมมนาทางวิชาการ เป็นต้น

2. วิธีการและกระบวนการในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพาในบริบทวัฒนธรรมไทย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามของ Berry (1989) เป็นแนวคิดและพื้นฐานเพื่อที่จะวิเคราะห์วิธีการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนในมหาวิทยาลัยบูรพาในประเทศไทย โดยพบว่า วิธีการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนมีทั้งหมด 6 วิธีการตามลำดับ คือ การผสมผสาน (Integration) ร้อยละ 89.11 การย่อยและดูดซึม (Assimilation) ร้อยละ 3.11 การแบ่งแยก (Separation) ร้อยละ 1.94 กลุ่มชนชายขอบ (Marginalization) เป็นร้อยละ 1.17 การผสมผสานกับการย่อยและดูดซึม (Integration and Assimilation) ร้อยละ 1.94 และการผสมผสานกับการแบ่งแยก (Integration and Separation) ร้อยละ 1.17 นอกจากนี้ จากข้อมูลการสัมภาษณ์ยังพบว่า วิธีการในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนมี 3 ลักษณะ คือ วิธีการในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนมีลักษณะหลากหลาย แต่ทุกวิธีการที่ปรากฏในกลุ่มนักศึกษาชาวจีนได้ประยุกต์ใช้นั้น สามารถทำให้นักศึกษาชาวจีนปรับตัวได้ ลักษณะที่สอง คือ การเลือกวิธีการในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนขึ้นอยู่กับระดับความเข้าใจทางสังคมวัฒนธรรมไทย

และบุคลิกภาพของนักศึกษาชาวจีนแต่ละคน ส่วนลักษณะที่สาม คือ วิธีการในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนทุกรูปแบบ ทำให้นักศึกษาชาวจีนมีการบูรณาการ และปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งทำให้วิถีชีวิต ค่านิยม และพฤติกรรมของนักศึกษาชาวจีนมีการเปลี่ยนไปในรูปแบบใหม่

ส่วนกระบวนการในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทย ผู้วิจัยพบว่า กระบวนการในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนมีสองแนวทาง คือ มีการซื้อทางวัฒนธรรมในช่วงหลังจากที่เข้ามาในประเทศไทยสักระยะเวลาหนึ่งเป็นจำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 82.10 และมีการซื้อทางวัฒนธรรมในช่วงแรกที่เข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.23 จากการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้และเข้าใจสังคมวัฒนธรรมไทย ถ้านักศึกษาชาวจีนเคยเรียนภาษาไทยมานิดหน่อย การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนก็จะสะดวกง่ายขึ้น และมีความรู้สึกตื่นเต้นกับการพบเห็นสิ่งแปลกใหม่ ส่วนนักศึกษาชาวจีนที่ไม่เคยเรียนภาษาไทยก็จะทำให้การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนขาดสื่อในการเรียนรู้โดยตรง และประสบปัญหายากลำบาก เพราะภาษาไทยเป็นภาษาราชการของประเทศไทยประเทศเดียว และไม่ได้เป็นภาษาสากลเหมือนกับภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมีจำกัด จากผลการสำรวจแบบสอบถามผู้วิจัยก็ได้พบเช่นเดียวกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 745 คำตอบ จำนวนร้อยละ 23.09 มีความคิดเห็นว่า ภาษาไทยเป็นปัญหาที่รู้สึกปรับได้โดยยากลำบากมากที่สุด

3. การเสนอแนะทางที่สนับสนุนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพาในบริบทวัฒนธรรมไทย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาชาวจีนส่วนใหญ่จะมีปัญหาในเรื่องการใช้ภาษาไทย การเรียน การดำรงชีวิตประจำวัน ด้วยปัญหาที่ค้นพบเหล่านี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมและอธิบายนโยบาย และกิจกรรมที่ประเทศอื่นได้กำหนดจัดขึ้นไว้สำหรับการบริหารดูแลนักศึกษาต่างชาติ โดยพบว่า นโยบายเหล่านี้จะมีลักษณะและวัตถุประสงค์เดียวกันอยู่ 3 ประการ คือ เพื่อที่จะสนับสนุนและให้คำปรึกษาในด้านการดำรงชีวิตประจำวัน และในด้านการเรียนแก่นักศึกษาชาวต่างชาติ ประการที่สอง คือ เพื่อที่จะอบรมภาษาให้กับนักศึกษาต่างชาติที่ไม่สามารถใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสาร และประการที่สาม คือ เพื่อสนับสนุนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่น และสร้างโอกาสให้นักศึกษาต่างชาติได้มีการสัมผัสในหลายลักษณะ ด้วยลักษณะข้อคิดเหล่านี้และความต้องการหรือปัญหาของนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาต่างชาติในมหาวิทยาลัยบูรพาไว้เป็น 3 ประการ คือ การอบรมภาษาไทย

ให้กับนักศึกษาต่างชาติ ประการที่สอง คือ การจัดตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักศึกษาต่างชาติประจำมหาวิทยาลัย และประการที่สาม คือ การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร

อภิปรายผล

การวิจัยการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้ออภิปรายดังต่อไปนี้

1. ปัญหาทั่วไปในการดำรงชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพาเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการช็อกทางวัฒนธรรม โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาชาวจีนจะประสบปัญหาในด้านภาษา ด้านสุขภาพ ด้านค่านิยม เป็นจำนวนมาก และโดยสภาพรวม ปัญหาทั่วไปในการดำรงชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่ค่อยมีปัญหา ซึ่งมีปัจจัยสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ ความสามารถในการใช้ภาษาไทย ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และบุคลิกภาพส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Hammer (1989) และผลการงานวิจัยเกี่ยวกับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนในประเทศอื่นที่ได้กล่าวและสรุปไว้ จากการวิเคราะห์การสนับสนุนทางสังคมที่นักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพาได้รับนั้น ผู้วิจัยพบว่า การสนับสนุนของสังคมไทยมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพา โดยเฉพาะในด้านการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านโมติริจิต และการแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งเห็นผลการวิเคราะห์ที่เหมือนกับ Ward and Rana (2001) ได้กล่าวไว้ นอกจากนี้แล้ว ผู้วิจัยยังได้พบว่าการสนับสนุนทางด้านการศึกษาเป็นความต้องการในลำดับที่สองสำหรับผู้พักแรมที่เป็นนักศึกษาต่างชาติ และการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสามารถสนับสนุนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพาได้

2. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบวิธีการในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนมี 6 แนวทาง คือ การผสมผสาน (Integration) การย่อยและดูดซึม (Assimilation) การแบ่งแยก (Separation) กลุ่มชนชายขอบ (Marginalization) การผสมผสานกับการย่อยและดูดซึม (Integration and Assimilation) และการผสมผสานกับการแบ่งแยก (Integration and Separation) โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาชาวจีนจะถือวิธีการผสมผสานเป็นวิธีการหลักสำคัญในการปรับตัวทางวัฒนธรรม ซึ่งเหมือนกับผลการวิจัยที่ศึกษาการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศเยอรมันของ Wang Shu (2007) และผลการวิจัยที่ศึกษาการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศอเมริกาของ Fan Lei (2004) ได้กล่าวไว้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้พบว่าการปรับตัวทางวัฒนธรรมในรูปแบบใหม่อีก 2 แนวทาง คือ การผสมผสานกับการย่อยและดูดซึม (Integration and Assimilation) และการผสมผสานกับการแบ่งแยก (Integration and Separation) ซึ่งถือวิธีการ

ผสมผสานเป็นหลัก และประกอบด้วยกับวิธีการย่อยและจุดซึม และวิธีการแบ่งแยก โดยผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ปรากฏการณ์นี้เป็นเหตุผลที่เนื่องมาจากทักษะในการรับวัฒนธรรม เพราะการช็อกทางวัฒนธรรมทำให้นักศึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยนใหม่ทั้งในวัฒนธรรม และพฤติกรรม ซึ่งในขณะเดียวกัน การปรับเปลี่ยนใหม่ดังกล่าวนี้ ทำให้นักศึกษาชาวจีนต้องพิจารณาว่า วัฒนธรรมใหม่ที่ได้ผสมผสานมีความสำคัญและความเหมาะสมสำหรับตนเองอย่างไร และเมื่อกลับเข้าสู่สังคมวัฒนธรรมเดิมแล้ว จะปรับเปลี่ยนอีกอย่างไรหรือจะนำไปผสมผสานอย่างไร ดังนั้น การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพา นอกจากมีวิธีการ 4 วิธีการ ของ Berry (1974) ได้แก่ วัไว้ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีความสำคัญในการศึกษาการปรับตัวทางวัฒนธรรมของผู้พักแรม ยังได้พบแนวทางในการปรับตัวทางวัฒนธรรมในลักษณะใหม่ คือ วิธีการปรับตัวทางวัฒนธรรมในรูปแบบหลากหลายวิธีการ

3. สำหรับกระบวนการในการปรับตัวทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยพบว่า กระบวนการในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยบูรพามีสองแนวทาง คือ ในช่วงระยะแรกนักศึกษาชาวจีนจะมีความรู้สึกตื่นตากับการพบสิ่งแปลกใหม่ หลังจากนั้น เกิดการช็อกทางวัฒนธรรม แล้วเริ่มมีการปรับตัวทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับทฤษฎีเส้นโค้ง U (U- Curve Model) ของ Lysgaard (1955) ส่วนแนวทางที่สองคือ นักศึกษาชาวจีนจะมีการช็อกทางวัฒนธรรมในช่วงแรกก่อน แล้วค่อย ๆ ปรับตัว เพื่อที่จะดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นกระบวนการที่นักศึกษาชาวจีนส่วนใหญ่ได้ประสบผ่านมา โดยมีเหตุผลว่า นักศึกษาชาวจีนที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยบูรพาส่วนใหญ่จะไม่เคยเรียนภาษาไทยมาก่อน หรือทักษะการใช้ภาษาไทยยังมีปัญหา ซึ่งทำให้นักศึกษาชาวจีนไม่มีสื่อที่จะเรียนรู้ และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมใหม่ ดังนั้น ผู้วิจัยคิดว่า ภาษาท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญมากในกระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมสำหรับผู้พักแรม เพราะการที่ไม่เข้าใจภาษาท้องถิ่นจะมีแนวโน้มทำให้ผู้พักแรมประสบการช็อกทางวัฒนธรรมตั้งแต่ระยะเวลาแรกที่ได้สัมผัสกับวัฒนธรรมใหม่ และทำให้การปรับตัวทางวัฒนธรรมของผู้พักแรมยากลำบากมากขึ้น โดยเฉพาะภาษาท้องถิ่นที่ไม่ได้เป็นภาษาสากล ซึ่งเป็นข้อคิดและแนวโน้มใหม่อีกประการที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ควรส่งเสริมการวิจัยเกี่ยวกับการปรับตัวทางวัฒนธรรมของชาวต่างชาติทุกกลุ่มในประเทศไทยให้มากขึ้น ซึ่งเป็นการวิจัยที่มีประโยชน์ต่อทั้งกลุ่มชาวต่างชาติในประเทศไทย และทั้งการเผยแพร่สังคมวัฒนธรรมประเทศไทยด้วย แล้วนำไปเผยแพร่ให้กับสถานศึกษาและประชาชนทั่วไป เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในด้านวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย

1.2 สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนจัดการและบริหารงานเกี่ยวกับการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้อง

1.3 สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดนโยบายที่เกี่ยวกับการสนับสนุนนักศึกษาต่างชาติในประเทศไทย

1.4 สถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียนเป็นประจำ ควรจะสนับสนุนทักษะการใช้ภาษาไทย จัดตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเฉพาะ และจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารให้กับนักศึกษาต่างชาติ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการทำงานวิจัยต่อไปดังนี้

2.1 ควรจะมีการวิจัยเปรียบเทียบการปรับตัวทางวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชาวจีนกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชาติอื่นในขอบเขตพื้นที่เดียวกัน

2.2 ควรจะมีการวิจัยการปรับตัวทางวัฒนธรรมเจาะลึกและติดตามกลุ่มตัวอย่างเป็นระยะเวลาหนึ่ง โดยเริ่มจากระยะแรกที่เข้ามาในประเทศไทยจนถึงระยะเวลาที่ปรับตัวได้ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าอาจเป็นเวลาประมาณ 3 ถึง 6 เดือน เพื่อที่วิเคราะห์และทราบถึงวิวัฒนาการของการซื้อทางวัฒนธรรม และกระบวนการการปรับตัวของนักศึกษาต่างชาติกระชั้นมากขึ้น

2.3 ควรจะมีการวิจัยการปรับตัวทางวัฒนธรรมในลักษณะเชิงสถิติวิเคราะห์ละเอียด โดยมีการสร้างสมมติฐานเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ปรากฏในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัญหา วิธีการปรับตัว และกระบวนการในการปรับตัวกับความแตกต่างทางประชากรศาสตร์

2.4 ควรจะพิจารณาและให้ความสำคัญกับวิธีในการปรับตัวทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะในลักษณะหลากหลายวิธีการ เมื่อมีการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

2.5 ควรจะได้มีการทำวิจัยการปรับตัวทางวัฒนธรรมในพื้นที่อื่น ๆ เพื่อที่จะได้ทราบถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องในภาพรวม